

LJUBO STIPIŠIĆ DELMATA

crteži lica i mesta

GALERIJA

Opatička 2, Zagreb

DUŠA U POKRETU

Mešter od mnogih zanata, mirnodušnik i ljubimac Muza, LJUBO STIPIŠIĆ-DELMATA, onaj je koji ustrajno ide za svojom zvijezdom, ne mareći za trnje što mu se plete oko nogu, niti kamen koji žulja u cipeli. On gleda, upija, sluša, bilježi note, opliće crtlu oko tijela praznine, sriče rasute slogove u velikoj knjizi prirode, i kao pravi valerijevski Usamljenik, daleko od uspjeha svega trivijalnog, lažno blještavog i od svijeta potrošenog, «stoji na suprotnom polu, predstavljajući položaj potpune nezavisnosti».

Ali ne radi se o hladnoći, intelektualnom preziru i spekulativnoj nadmoći darovitoga, jer Ljubina se osjećajnost razvija u dodiru s ljepotom, hrleći preko granica bića kao veliki val, vraćajući ljudima i svijetu dvostrukom mjerom ono što je od njih naučio i polučio. On je, naprsto, duša u pokretu, donosi tamo gdje nedostaje, slaže mentalne slike i stvara zaključke, i dok glasno zapitkuje u naše ime, oglašava se sentencioznim iskazom, homilijom, predskazanjem, umjesto suhoparnosti skolastike nudeći nam živu, poučljivu riječ.» Povijest je čovječanstva -kronika krivnje, dočim povijest je čovjekova- distanciranje od te kronike.» Pronoseći svoju luč iz odabrana zakutka prostora, rasvjetljava mrakove u umovima i parložine u naravima, predani svjetlonosac, pouzdan u svoju misiju , u svijetu gdje se polje žudnje stere do ruba horizonta, priječeći svaki pogled u onostrano.

Glazba, riječ i slika djeluju sinestetski, nadopunjaju se, prožimaju, ostavljaju vidljive, slušljive i opipljive tragove, da bi se u konačnici dosegla ona strast katarze, koja dolazi iza točke, zadnjega poteza, odsvirana tona. Mi oslobađamo goleme terete, odvezujemo negve, punimo pluća novim zrakom, da bismo bili spremni za novi stvaralački čin. I doista, imamo osjećaj da umjetnik nikad ne prestaje, da mu je kriza daleko od misli i od mjesta boravka.

Gledamo njegove hitropotezne, temperamentne bilješke iz ciklusa. Crteži, lica i mista, tu crtua koja kao da se otpliće s Parkine preslice, da bi u gustim, vunastim ili prebornim tkanjima opet stvorila Kristov lik, s pogledom okrenutim unutra, u vlastitu bit, ili obliče bradata muškarca obilježena patnjom, naslutljivo izazovno poprsje žene, katedralu čiju su temelji u nebu, stablo koje se pojavljuje iz bjeline, neoslonjeno na bilo što, kao čista pohvala bujanju i okruglini krošnje, a odmah potom tu su i krajolici što se optimaju pohlepi korova i pitomošću rube gole, namrštene stijene u svome zaleđu. Tu su kuće poput kamenih grijezda podstavljenih toplinom, suhozidi, vrtovi, jedna vjugava procesija koja blagoslivlja polja u Vranjicu kod Solina, i opet, opsivno, vraćanje muci Raspetoga, jer kako rekosmo u davnu navratu, «Stipišić se okrenuo duhovnim temama, potaknut smislom žrtve i otkupljenja, pri čemu u najvišim trenutcima dosiže ono što Hamvas zove intenzivnom osjetljivošću duše za jedino izvorno, za besmrtno». (Galerija Lav, Zagreb, lipnja 2006.).

Možda je tom lakoćom, skicozno, u nabačajima i jedva dodirujući podlogu, risao Raoul Dufy, no nama se čini, da s Valeryjem i završimo naš prijateljski naklon majstoru Stipišiću, kako je ovdje dosegnuto «ozarenje, sveukupnost», neki prelijepi unutarnji osmijeh pun razumijevanja, prožet altruizmom i blagošću, i koji je vrijednosno neprocjenjiv. On može stajati kao Ljubin potpis, i mi ćemo ga s veseljem prihvatići, da nam obasja dan na putu in hoc lacrimarum valle, dok svaki od nas ne prepozna, ponosašob, ulaz u prostor nenarušivog nebeskog sklada i radosti.

Kolovoza, 2008.

Božica Jelušić

G. St. Fisic Raspeto, 1993.

O Bože, kako si velikodusan kad si unijetnicima
nadjeliš talent da umislioju da su sve bliži i bliži -
Tebi, i odrezoš im progubu da tu sve bližu
nudjenost nedej spoznati'.

Slikarevo razdovolje počinje čim pomisli: U koliko
de ujéri ovaj portret se dopasti osobi koju portretirau?

Poslije gradiće Kule babilonske graditeljima se spletose
jezici, pa otada svatko na svome jeziku potajice
gradi stepenice kako bi sisao sa svoje kule, makar
bila prizemnica.

S godinama pristize i mudrost, val'da stoga što se
odustaje situicamiti što je mudrije, nego što je
manje budalasto, a i za to treba mudrosti bez
sitnicaveja.

Povijest čovjekova je putopis njegovih zabluda;
Povijest čovjecaustva je putokaz čovjekovim
putopisima.

Samo je nepovratno i zauvijek izgubljeno ono troje,
ono što si nepovratno izgubio, pa se bezgranično
nuđaš kako nepovratni gubici nisu nepovratni.

Povijest je čovječanstva - kronika krvnje, dočim povijest je čovjekova - distanciranje od te kronike.

Povjesna se razdoblja započinju i dovršavaju nasljeđenim redom: najprvo Idealisti ginu za svoje Ideale, potom Idealisti umiru za svojim Idealistima, potom prerušeni Idealisti prilagođuju početne Ideale, pa - ujima osuduju preživjele Idealiste - optužujući da su preživjeli nprav jer su izdali očeve tih Ideala).

Najjadniji je čovjek kad ne može povjerovati u istinu, jer ne spozna da je istinita, pa mu absurd porasta kad takvu spoznaju prerušava u polu-istinu, pa još i druge nagoni na njenu sljedbu.

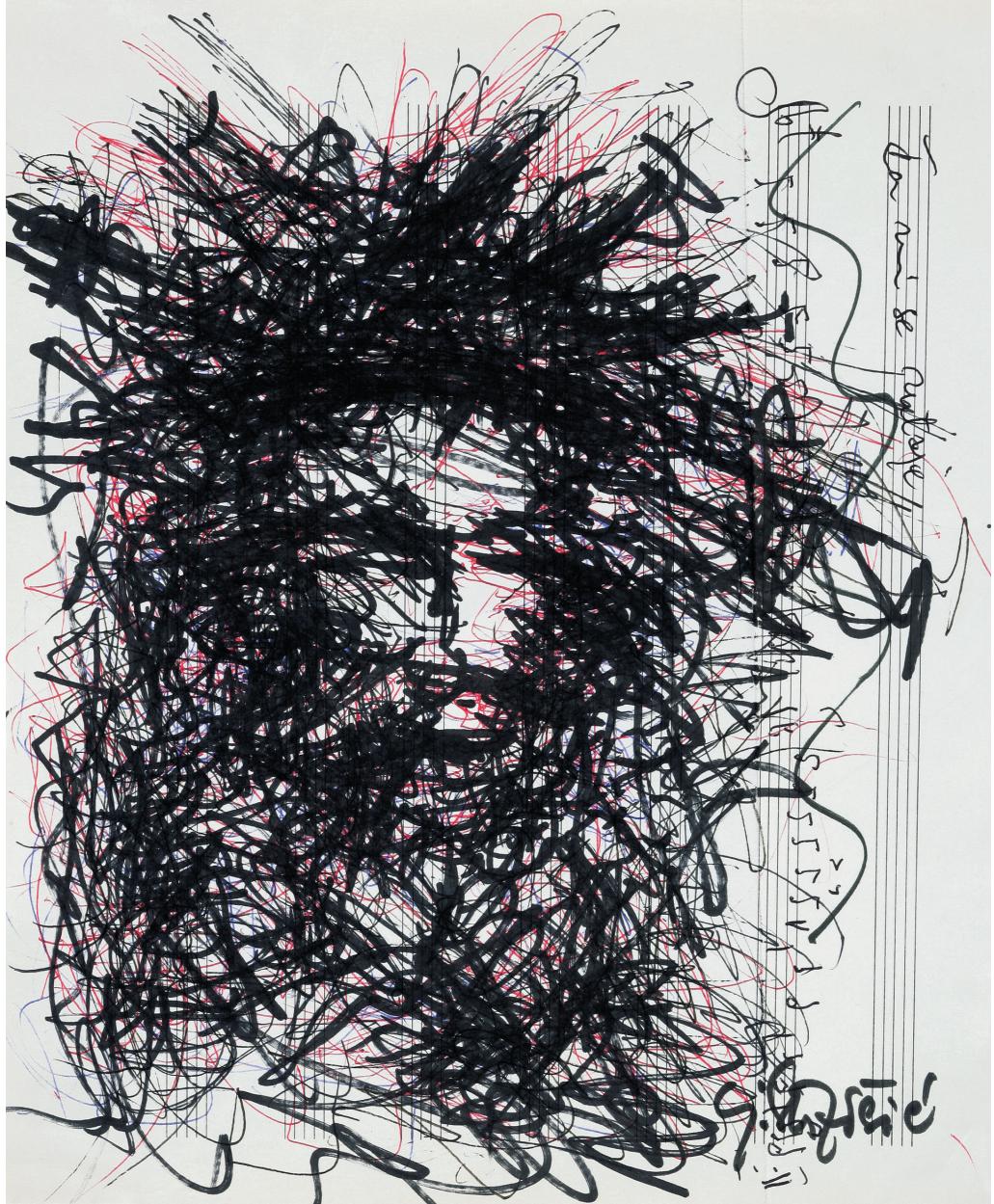
Onoga koga je Juda poljubio, i izdao, potom pokajavši se, i objesio - možda je počinio blazi grijeh od naših svadajujućih izručenja nad donosiocima srebrenjaka, koje čemo prebrojiti i u kesu strati, a ni na kraj pameti - radi tega se pokajati, a kamoli još i djelic savjesti objesiti.

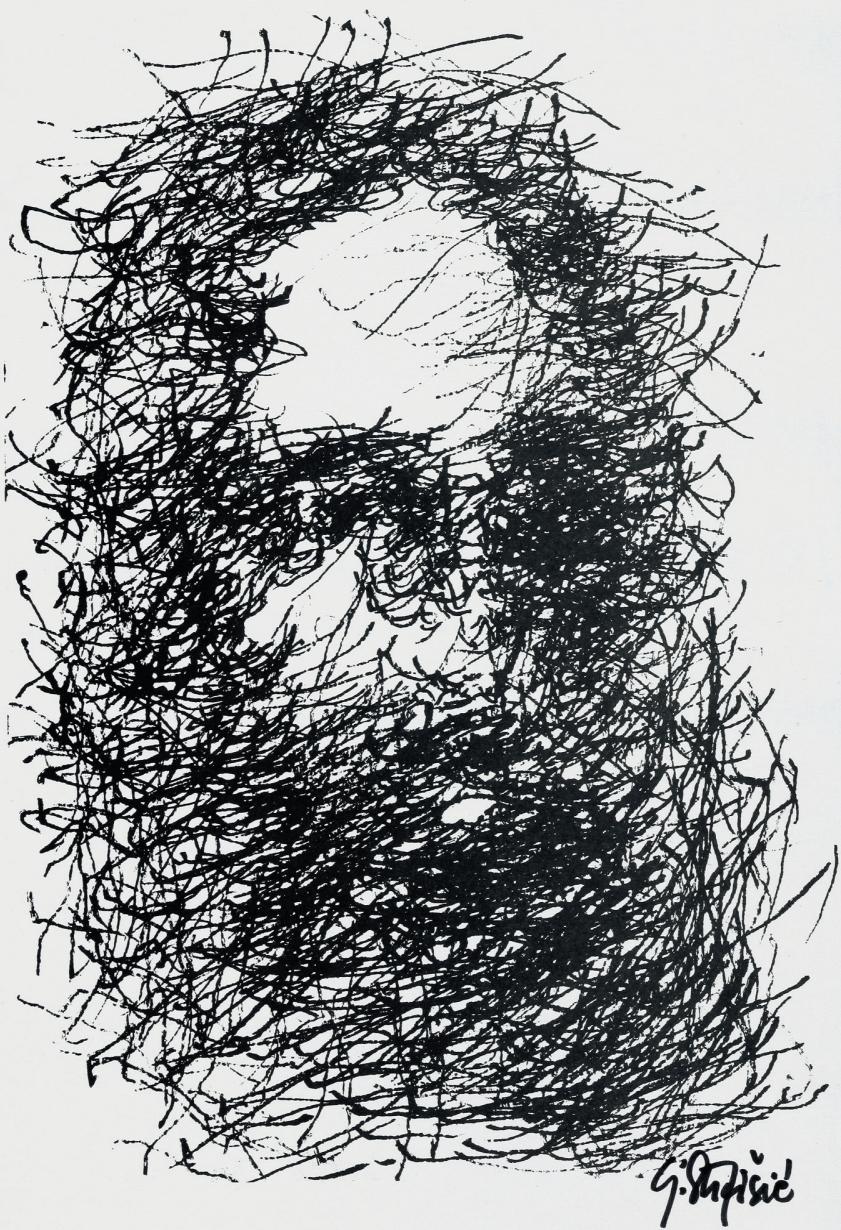
Mir u duši je, važda, kad ti duša pjeva, a ti u dubokoj šutnji ne sjecas se melodije, a sjecas se raspjemanosti, pa je zapisujes da bi je i drugi pjevali, da bi spoznao o čemu ti to duša pjevala.

Kujičevnik je dobrim dijelom i pučanin ako unije zapisati i usvojiti što ovaj mi ne zna da znade).

G. Krizic,
"Škrinář", 2006.

Gisela Dittberner
1970.

Vrijeme živjelića neglaziraju u trošimo u bjesnomučnu
otklanjanju beskonačnih uzroka nezadovoljstvima,
smetajući s umom jedincati uzrok: ne dođe pjevanje
uzvratiti kolikor smo ljubavlju obasjani.

Tako i naše sanjarije već odigru prošlosti, kao što i
prošlost postaje sanjarija koja se sanjača sve blijeđa
sijecaju, a sanjač je sve živje zaboravljao - i
sve strastvenije prepričava.

Kad saznamo koliko milodara je prikupljeno
za siromane bivamo natren općenjeni iznosima
što bogati odvajaju, umjesto zgraniuti nad
tim surnicama za koje siromasi ni stol nemaju.

Prošlost čovjekova je ispunjena nerazumijevanjem
onih sa kojima je živio, nerahvalnošću onih
za koje se žrtvovao, podsnijehom onih - kojima
nije ni dobro ni loše činio.

Tradicija se ne uči, ona se raspršiće:
može se učiti kako se raspršiće,
pa raspršivati i to učenje koje se ne uči,
ali shvaćaš.

G.I.B.T.D.
1970.

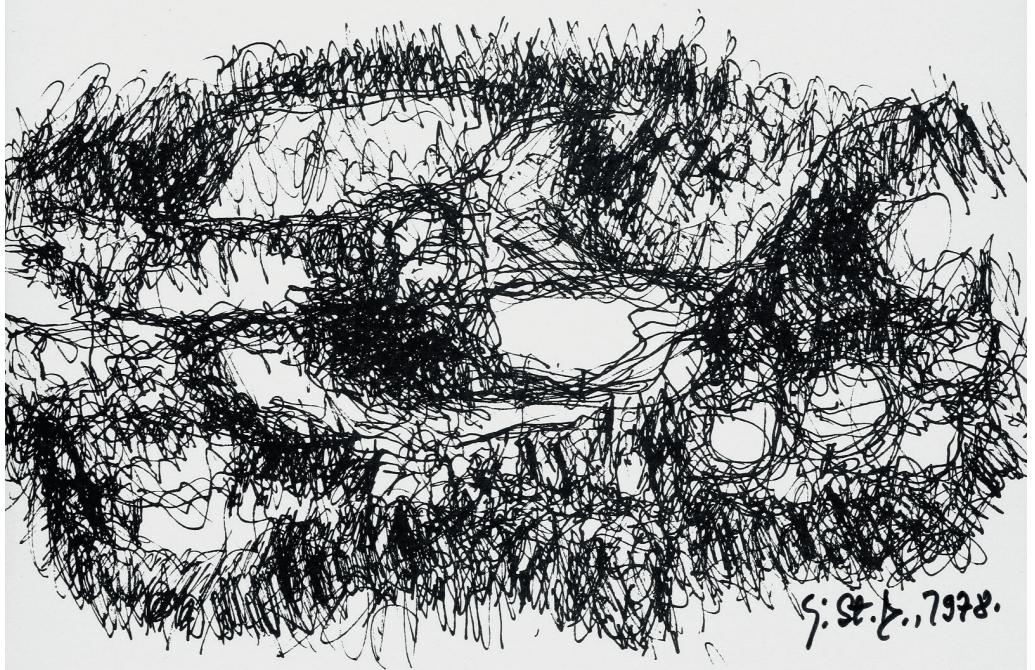

Gabi Stojanović

Stogolov Zeleni
Vranjic nad Šećinom
2004.

S: St. L., 1978.

Rođen u Splitu, 28. rujna 1938. g.

Adresa: Put Skalica 25, tel. (021) 318-596.

Profesionalno se bavi glazbom od 1958. Glazbene nauke učio privatno kod maestra Silvija Bombardellija (harmonija, kontrapunkt i dirigiranje), prof. Josipa Zjačića i prof. Mirjane Sirišćević (harmonija i orkestracija), prof. Olge Račić (klavir), mo. Nikolaja Žličara (dirigiranje) i drugih. Pravni nauk prekinuo u posljednjoj godini studija. Djelovao kao slobodni umjetnik, izim g. 1975. do 1987. (referent za kulturu pri "Dalmacija cement" – Split).

Član *Hrvatskog Društva skladatelja, Matrice Hrvatske, Akademiske udruge – Split, Vijeća Festivala dalmatinskih klapa – Omiš, Vijeća Pasionske baštine – Zagreb i dr.*

PREPORODITELJSKI RAD:

Do sada je objavio dvadesetak knjiga i zbirki skladbi i desetak knjiga poezije.

a) Suutemeljio festival

Festival dalmatinskih klapa u Omišu (1967.)

b) Utemeljio (ili suutemeljio) kulturne manifestacije

- *Solinske ljetne priredbe* (1970.)
- *Sućuračka prikazanja* (1978.)
- *Delmatske svečanosti u Splitu* (1976.)
- Korizmeno glagoljaško pučko pjevanje "*Puče moj*" (Split, 1982.)
- *Pasionska baština* (Zagreb, 1989.)
- *ČA uz Jadro* (Solin, 2008.)

c) Utemeljio (ili suutemeljio) tradicionalne smotre klapa

- *Smotra dalmatinskih klapa na Klisu* (1974.)
- *Susret dalmatinskih klapa u Splitu, Sudamja* (1986.)
- *Rabski božićni koncerti* (2002.)
- *Rabski korizmeni koncerti* (2002.)
- *Oj more duboko* (Solin, 2003.)

- *Susret klapa u Strožancu* (2003.)
- *Smotra dječjih klapa* (Zadar, 2006.)
- *Smotra dječjih klapa Rabski mići golubići* (2008.)
- *Klape u Areni* (Pula, 2007.)
- *Prva smotra klapa "Mala Venecija"* (Vranjic, 2008.)

d) Utemeljio (ili suutemeljio) i glazbeno vodio klapa i zborove (nabrajamo neke)

- *Jeka Jadrana*, Split (1960.-1965.)
- *Kantaduri*, Split (1964.-1972.)
- *Oktet DC*, Vranjic (1967.-1999.)
- *Trogir, Trogir* (1967.-1970.; 1972.-1975.)
- *Vokalisti Salone*, Solin (1970.-1995.; 2000.-2008.)
- *Chorus Cantores*, Vranjic (1998.-)
- Rabske klapa (*Sozal, Rab, Kristofor, Eufemija, Fiolice i Rabljanke*) i Rabski božićno-korizmeni zbor, Rab (2002.-)

Utemeljitelj je časopisa *Bašćinski glasi* (Omiš, 1991.);
glazbene edicije *Leut* (Omiš, 1991.) i dr.

Obnašao službovanja u kulturi; tri mandata bio glazbeni ravnatelj **Festivala dalmatinskih klapa u Omišu**.

LIKOVNO STVARALAŠTVO: Likovnim stvaralaštvim bavi se od mladosti, koristeći različite tehnike i materijale. Slike u osebujnoj ekspresionističkoj maniri, živa kolorita i slobodnih kompozicijskih planova. Ostvario je značajan kristološki opus, dobro prihvaćen u likovnoj javnosti. O njegovu slikarstvu pisali su: dr. Antun Bauer, prof. Josip Botteri Dini, prof. Josip Depolo, Božica Jelušić idr. Povremeno izlaže zaokružene cikluse, koji korespondiraju s njegovom glazbom i misaono-spiritualnom poezijom. Ciklus slika pod nazivom "OBJAVA" poprvi put se izlaže u Galeriji "LAV", Opatička 2, Zagreb.

2007. god. Izložba "Neba i mora", crkva Sv. Nikole, Rab.

2008. god. Dani kršćanske kulture, Galerija konzervatorskog zavoda Split

2008. god Izložba "Skice lica i mista", Galerija LAV, Zagreb

NAGRADA:

Nagrada grada Splita 1985.,

Nagrada grada Splita 1993.,

Nagrada grada Solina za životno djelo 1996.,

Nagrada Županije SPLITSKO-DALMATINSKE za životno djelo 1997.,

Odličje Predsjednika Republike Redom Danice hrvatske s likom Marka Marulića 1997.,

Grb grada Raba 2006.,

Nagrada Društva hrvatskih skladatelja - Porin za životno djelo 2006.

i druga glazbena priznanja i nagrade.

Nagrada Buvina za doprinos kršćanskoj kulturi 2008.

Nagrada "FRANJO KSAVER KUHAČ" - za autorsko stvaralaštvo tradicijike glazbe 2008.

Izdavač
Galerija LAV

Za izdavača
Dragica Lončarić

Predgovor
Božica Jelušić

Fotografije
Goran Vranić

Grafičko oblikovanje
Dragi Savićević
Nenad Marinković

Preprema i tisak
Skaner studio Zagreb